

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. 9825

Title तत्त्वचिन्तामणि प्रकाशे उपमान
परिच्छेदः

Author म.म. देवदत्तः

Extent २ Age x

Subject न्याय शास्त्रम्

न त्व चिन्तामणि प्रकाशे उपमान परिच्छेदः

१०२८

१०२८

क्षीणशायनम॥ ॥ शिष्टावधानाय प्रतिज्ञानीते । अथेति । अनुमाननिरूपणानंतरमित्यर्थः । तदानंतर्यसंगतिः प्रागुक्तेव । शब्दशः
 कियद्गुरुकतयोपमानस्य शब्दोपजीव्यतया ततः प्राथम्यं । अतिदेशवाक्यस्य तदुपजीव्यत्वेऽपि न शब्दमात्रं तथेति प्रमाणतावच्छेदकवद्वि
 न्नोपजीव्यत्वं पुरस्कृतमिति ध्येयं । अत्र त्वं मां एकमते माह । अनेति । उपमानेनिरूपणाय इत्यर्थः । ननु सादृश्यं सामान्यं तत्र यथा यथा
 त्यक्षादिगम्यमेवेति नातिरिक्तमुपमानमवच्छाह । सादृश्यं चेति । तत्रानान्यगम्यमित्यसि संधिः । मेयं वादिना सर्वसादृश्यमित्येव
 चेत् । अनेति । सर्वस्येत्युपपद्यते । न च गगनं गगनाकारमिति वदित्वा पृथिव्या तत्राप्यवच्छेदलेदोपगमादिति तावः । तद्दीर्घसुसदृशमदसदृ
 शधीः । न चिदसंयोगेऽपि बुद्ध्या । यदित्यसंयोगोपलक्षितसंयोगाश्च यत्र स्वस्मिन्नविरुद्धं तदासादृश्येऽपि बुद्ध्या मित्यरुचेराह । गोशक्तिरुक्त
 वित्तीति । गोसादृश्येनैक्यमेकवित्तिवैधत्वेनेत्यर्थः । यद्यपि सादृश्यविशेषकगोनिष्ठप्रकारकप्रत्यक्षापादनं इष्टापत्तिः । गोवि
 शेषकप्रत्यक्षापादनं च तदसन्निकर्षादुक्तं । तथापि पूर्वदोष एव तात्पर्यं । वास्तुषु चोपादानं च परंप्रतिपरमतेनैव स्वयंतस्यापमानप
 रिच्छेदोपगमात् । अनुगतेति । गोवादिब्रह्मादृश्यत्वं जातिरेवेत्यर्थः । ननु तन्निष्ठसादृश्ये तद्जातिरेव तत्रैव स्वस्मिन्नेव दृष्टित्वापत्ति
 रन्यस्याश्च तत्रैव तत्रावननुगमतादवस्थमित्यरुचेराह । ननेति । अत्र तावपदं । क्वचित्कं । अर्थमित्यने । शक्तिमादाय सप्तत्राव
 छिन्नवृत्तसावेपीति बुद्ध्यादा नमित्येकं । सर्वव्याप्तं तन्मते तथाप्यतिप्रसक्तिरित्यरुचेराह । जातिवदिति । यद्यपि पूर्वक्तिमपिलक्षणमेव

तथापि तत्रोक्तदोषात्, कृष्णांतरत्रिदुपपत्तिरिति सावध। गुणेति। गुणवृत्तिश्चाकर्मवृत्तिश्चैत्यर्थः। अत्रस्वरूपासिद्धिमाशंक्यनिरास
 रोति। नचेति। अतएवेति। तन्मते आरोपस्यासंसर्गाग्रह रूपत्वादिति सावध। ननु तत्र यत्र सादृश्यकल्पने गौरवमेव बाधकमित्युक्तेर
 अत्रिशेषेणेति। विनिगमकासावेनेत्यर्थः। यद्यथाश्रयसादृश्यलावमेव विनिगमकमाश्रितानामनंतत्वात् तथापि पूर्वोक्तदोषस्वतात्
 यं। अनस्युपगमादिति। ज्ञाते सर्ववृत्तिश्चानस्युपगमादित्यर्थः। विज्ञातीयत्वइति। अनेदेपिसादृश्यवारणार्थमिदं अवयवत्वादिसामा
 स्यपरंपरसंबन्धेनावयवविहृतिवंबोधं। सादृश्यस्य सामान्यरूपतांतद्विषयिणा प्रयोगाद्यसावे नसाधयति। अतएवेति। ननु सामान्य
 ब्रह्मवादेकं सादृश्यमिति नस्यादित्यत्राह। वनमिति। ननु वमत्तेदेपिसादृश्यस्यादतत्राह। सिद्धेति। सिद्धं यत्प्रधानसामान्यं गोत्र
 यत्वाहितेन व्यक्तमित्यर्थः। ननु यमजयोश्चैत्रव कुशत्वादिजातिसत्त्वादिज्ञानीयत्वमेव तथापिसाजात्यासावविवक्षा
 तत्राव्याप्तिमुक्तगविरुहजातिमत्वविवक्षायातत्राव्याप्तिमाह। अवयवादीति। अतिव्याप्तिमाह। विस्मृशयोरिति। यद्यपितेन रूपे
 सादृश्यमिदमेव अन्यथा सिद्धं तेषु गतेस्तथापि स्वमतावष्टं लेनतथोक्तं। एवमव्याप्त्युद्धारण्यतिव्याप्तिस्तदवस्थेवेत्याह। विस
 शयोरिति। यद्यपि त्रिवाविवक्षाया मध्यं दोषस्तथाप्यनुनेगमएवोद्भूततया तत्रोद्भाविता इति ध्येयं। एतेन ब्रह्ममेव त्रिवचुरादि
 नुगतमित्यपास्तं अत्रनुगमादिति। स्वोक्तं ब्रह्मसम्पत्तिमाह। तद्गुणमिति। एकत्रसादृश्ये त्रिवचुरे त्रिचुमनुगमइत्यर्थः। धर्मपदस्य

सामान्यपत्त्याह। किंचेति। सिंहावलोकितन्यायेन पूर्वलक्षणदूषणवैधित्ये। अनुपदोक्तदूषणद्वयोद्धारणशकते। अथेति। सिद्धः ए
थत्कंसप्रतियोगिकश्चेति। इतरनिरूप्य इत्यर्थः। तद्वैति। नचैवमन्योद्यासवरूपलेदागर्तितवाच्यं अधिकरणसेदेनासावसेद
नस्युपगमेतस्यप्रत्याश्रयंतिन्नत्रासावादि। तत्राव ४॥ तद्वैतिसेदेसतातिनदेयमित्यत आह। अपिचेति। सामान्यतउक्तातामेव
विशेषनिष्ठतयो ह्यरति। एवमिति। पूर्वतत्रायास्तद्वत्रयासहसिद उक्तइदानां उवेपरीत्यमुत्तइत्यन्ये। नसमवायइत्युपलक्ष
णं नासावाविधिसुखप्रत्ययवेधत्रादित्यपि बोध्यं। अथथेति। तत्रापिसगुणनिर्गुणवा आघे इव्यत्रमंयेपिस्पंदो अस्पंदोवा आ
घेकर्मत्वमंयेगुणत्वमितिपरिशेषसंज्ञादित्यर्थः। कृतेतलवियन्नाह। असाधारणान्येति। असाधारणान्यमात्रेत्यर्थः। अथथ
सेदेनिप्रसंगतादवस्थ्यापत्तेरसाधारणधर्मश्चैतन्नविवक्षितमिति। अत्येधर्मवद्वृत्तमैवत्रास्त्रितयापितन्नविवक्षितम
तएववक्ष्यतिसाध्यसाधनवत्तामात्रेणेति। नचानेकपरं। तदितिवाच्ये। एकधर्मवत्त्वप्रतिसंधानेपिउपमानदशनिवा। नचै
वंसर्वस्यसदृशत्रापत्तिः। तेनधर्मेष्टापत्तेः। अथथावद्वृत्तविवक्षायामप्रतीकारात्। तदिदं वक्ष्यविकेनेधर्मेणेत्यादि
वैद्विदं वक्ष्यविकेनेधर्मेणेत्यादि। केचित्तुबहुधर्मत्वप्रतिसंधानं विनापितद्यवहारइतिवत्तद्विवक्षितमेवेत्याहुः। नस्मात्प्रदशइतिस्यादि
तिप्रागुक्तमुद्धरति। नैदाघटितत्वादिति। एथत्कावटितत्वादित्यर्थः। नचैवंसप्रतियोगिकमपितन्नस्यादवधरेवप्रतियो

सादृश्याभ्युप

उ० ल० क०
२

गित्वादेतत्राह्नकतेति। चंद्रइवेति। द्वयोनेतिवत् प्रतियोगित्वंसंसर्गः सादृश्यमिव शब्दार्थः। तद्वत्पुष्पणयाचंद्रप्रतियोगिकसादृश्याभ्युपवधोरिति ध्येयं। पत्रुर्सदृश्यं तदर्थइति। तन्न। तथात्रेपदाथैकेदेशसादृश्यचंद्रादेः प्रतियोगित्वेनानुपयापत्तेः। गोरवाञ्च। उक्तमिति। चतुश्चरणेवादिनेति शेषः। पुरुष्ये मुरुष्ववे। किंचेति। सन्मतइति शेषः। तर्हि धूमादिना ननु गते कथं सजातीयानुमितिरतत्राह। धूममिति। अनुसवविरोधादिति। बहुधर्मवत्त्वज्ञानं विनापि सदृशव्यवहारइत्यनुसवविरुद्धमित्यर्थः। सप्रतियोगिकत्वं मुक्तं विसृज्य शंकते। अथेति। उक्तं स्मारयति। सादृश्यवदिति। पूर्वोक्तमेव शंकोत्तरास्यां प्रपत्तितमित्यर्थः। यद्युक्तानतिप्रसक्तलक्षणनिर्वचने संकरशंका नास्त्येव तथापि तदेव परबोधाय प्रपंचयति। तत्रेवेति। ननु तदेव मात्रस्यैवलक्षणसदकत्वाद्वासमानइति व्यर्थं। सेर्द्वेष्टितत्वे प्रवेक्तिदोषश्चेति। अरुचेत्सदृश्येव विवृणोति। तदनुस्मिन्निति। तत्प्रतियोगिकान्यान्त्यालाववतीत्यर्थः। यद्वा तदसाधारणधर्मा लाववतीत्यर्थः। ननु वमिति। त्रैलोक्ये तद्वत्ता लक्षणस्य तत्रापि सत्त्वादिति लावधननुसादृश्यप्रतियोगितावच्छेदकस्येतद्धर्मवत्ता तद्वत्ता एवं च गोत्वं प्रतियोगितावच्छेदकमादाय चोच्यते तदा गोव्यक्त्यंतरे लक्षणमेव नास्तीति नोक्तप्रसंगः केवलं व्यक्त्यंतरेणापि गोत्वं सर्वबंधादियमपि गोरितिसमुच्चय एवेत्याह। ननु मात्रस्येति। तन्नोत्वेत्युत्तियोगितावच्छेदकं तदेषापत्तिरित्याह। तन्नोत्वेतीति। यत्र एकमात्रस्योत्तयत्तत्त्वं सप्तसुत्रयः तद्वत्सादृश्यवधिमवित्प्राने

राम
२

सादृश्यधारित्यर्थ इति । तत्र । एवमपि गोत्वदृष्टिवाचनयमपितरुतबद्धधर्मवानित्यादौ समुच्चयैति प्रसंगतादवस्थात् ॥
 यदि वाचसादृश्यविषयत्वमिष्टमेव तदात्रयमपि गोस्त्विति । किं स मुच्चयलेदकाबुसरणप्रयासेनेति । आशयमवि
 दानशकते । तथापीति । उक्तालिप्रायेणपरिरुति । एकेत्रेति । शृंगादिमतिशृंगादिमत्रावच्छिन्नप्रतियोगिकसादृश्यात्तावेपि गो
 त्वावच्छिन्नप्रतियोगिकसादृश्यस्याविरोधात्तद्दीरविरुद्धैवेविलावश । नवीनाः । प्रालाकरनवीनाः । नयीति । गुणकर्मणोर्ज्ञ
 न्यधमनिश्रयत्वादिति लावश । अस्तिवारादिति । उक्तसुरबद्धय इत्यर्थः । विवक्ष्यते । एतच्चोपलक्षणं । तदुल्लयमात्रवृत्ति
 जात्यसावेपितादृशानेकोपाधिर्सेलवादित्यपिदृष्टव्यं । प्रतिबन्दिमाह । किंचैवमिति । पदार्थान्तरमिति शेषः । विनिगम
 कमाह विशब्दस्येति । तद्दीति । यदि सादृश्यात्तावेसादृश्यं नवत्रेति तत्रगोसादृश्यसामान्यात्तात्वात्तगौरिवमहिषी
 त्यपावनवद्दीरवत्वादिनाविवक्षितं सादृश्यं तत्रेष्टतएव तथाचसाधुंसादृश्यं वैधर्म्यं वैसादृश्यमित्तिद्वयमप्यमेवान्वत्ता
 वेनापरान्तरासिद्धिरिति समुदायार्थः । पावनवद्दीरवत्वादिनेति पाठे गवयैतर्थापावनत्वं न तथादीरवत्त्वमितितेन रूपेण
 गोवैसादृश्यमित्यर्थः । यद्यपिसादृश्यसामान्यमपेक्ष्यवैसादृश्यं सादृश्यविशेषात्तावमादायत्तदपपत्तिः स्यादेव तथापि कु
 प्तेनैवोपपत्तावतिरिक्तेसादृश्यमानात्तद्वत्त्वैवतात्पर्यं यद्यपिसादृश्यं वैसादृश्यं तिरैक्यं निरन्तरमेवेति तथापि वस्तुगतिमनुबंधान्

गिरिवत् ४
 ५ इति

उ० ५०
३

कस्य चिन्मर्तदपयितुमुपपन्नस्यति। यदिति। बाधवादितिसावः। तस्येति। यद्यपि स्वधर्मवस्वस्मिन्सादृश्यमिति स्वधर्मस्वस्य प्रति
योगिवादेदेपि स्वधर्मधारकः संबन्धो नानुपपन्नः अथवा स्वस्यास्ति त्रय्यादिप्रयोगो न स्यात्। तथापि तस्य शोयं ननु स इत्यादि
नातन्नातसादृश्ययोर्लेदानुलवादेवमुक्तमिति मंतव्यं। लेदालेदा इति। लेदद्वयित्तमलिप्रेत्येदं। एकदेश इति। लक्षणयति लावः।
लक्षणा लीजमनुपपत्तिमाह। कथमिति। मुख्य इति। ननु लेदालेदसंशयसदृशपदव्यवहार एव मुख्योक्तप्रकृतलक्षणे त्येवास्तु
विनिगमनालावादिति चेत्। अयंगौरेतसदृश इति प्रयोगालावादे लेदेसादृश्यानुपपत्तौ तत्रैव विनिगमकासम्भदिति चेत्। अ
यंगौरेतसदृश इति प्रयोगालावादे लेदेसादृश्यानुपपत्तौ तत्रैवल्लक्षणा अथवा अथवा इति लावः। सोयं स्वगोत्रकळहोतिरिक्तं
सादृश्यं नैत्युपसंहरन्नाह। तस्मादिति। शाबरमाह। तस्मात्। स्यादेतदिति। ननु द्विदमनुभवकळहयस्तमित्यरुचेराह। किंचि
हेत्वसिद्धिमथाह। गवयेति। विशेष्यासन्निकर्षादिति दोषे सत्येव दृष्टांतासिद्धिमाह। गवयांतरेति। अनुपलब्धि रिति। साचमम
मानांतरमेवेतीष्टापत्तिरिति लावः। प्रत्यक्षोदेवेति। चन्मते इति शेषः। मन्मते चानुपलब्धित एवेत्यस्ति बोध्यं। यद्यप्येवमपि नत्वेवंप्र
त्यक्षकनिर्विकल्पकजन्मसविकल्पकस्यापि प्रत्यक्षांतसविनस्यादिति शकते। किमिति। उत्तरं तदिति। तस्यैव कृतव
कळजन्मयातदलावइत्यर्थः। प्रकृतेर्पादियसाहित्यमेवास्तीति तदंतलविषयस्यादित्याह। अस्तीति। सादृश्यज्ञान एव तदर्थ

राम
३

अत्र तृतीयपट्टे शोधपरं दृष्टव्यं चतुर्थे

शोधपत्रमिदं

3 यावद्विशेषेति यावत्तद्व्यतिरेकमर्थः संयोगादेव्यास्यत्वात्तत्रैतत्प्रत्येकं तदाश्रयत्वात्तत्रैतन्निलितस्य त्रिकर्षापेक्षा सादृश्येत्तत्रैवं अन्यथा त्रितयते ज्ञानं तत्रसं
निकर्षात्तत्रैवाप्यस्य ह्यनस्यत्वात्सादृश्यात् अन्वयेति एतच्चोपलक्षणं एवं सति रजतवत्प्रकारकं त्रमाद्युत्तरिपि बोध्यं अतएव लोकावती प्रकाशप्रमवपरा तत्तत्त्वात् नैज
गो विशेषकप्रत्ययानुपपत्तिरेव तथापि वैधर्म्यमप्युपमानमिच्छतात्यर्थं तद्विदं वद्व्यति एतद्विधर्म एतस्माद्दीर्घ इत्यदि
सादृश्य इत्युपलक्षणं वैधर्म्य इत्यपि द्वयं विशेषणोति नचैवमे कलानेपरसंशयः स्यादिति वाच्यं व्याप्यदशनिश्चयपिन
द्विरोधिवात् अस्तु वा तुल्यविति वैधर्म्यं तथापि तद्विशेषकघोरसिद्धे वैधर्म्ये ७ एतस्य दश इति त्रतीयेति तथा च विशेष
सन्निधमात्रस्यातिप्रसक्ततया तद्विशेषसन्निकर्षवैधर्म्ये नैव हेतुर्वै गोरेवं प्रामाणिके मितिलावः सामान्येति तवेति शेषः मम
तुवत्तमान विशेषकमेव व्याप्तिप्रत्यक्ष मितिलावः यद्वेति यद्व्यापिशृंगत्वादि गवयगतत्वं न गोसादृश्यं किंतु गवयगतं शृंगं वा
द्येव तथापि सादृश्यमितिलाव प्रधानो निर्देशः इति लावप्रधाने उक्तत्रयस्य उपलक्षणं तस्मादियं पर इति ज्ञानानंतं मन
स्मादपरः सादृश्यादिकमप्युपमानमेवेत्याह एवं चेति पूर्वेषामिति पूर्वेषां ज्ञानानामुपमानता उत्तरज्ञानानामुपमिति वै
मित्यर्थः ४ उपमामतेति पूर्वेषामाचार्याणां उपमा उपमिति मता तत्रैव ण्युपमानमितिलावः यथेति यथा तन्निस्रगद
श्यप्रतियोगितया तत्रासादृशी सग्नित्यर्थः ५ लिंगग्रहणुपपादयति गवयोति नच तथापि व्याप्यतावच्छेदकज्ञानासादृश्यादि
मप्युक्तमितिलाच्यं तन्मते व्यापकत्वं ज्ञानस्यैव हेतुवात् अनंतरमनसा तत्संलवात् नच साध्याप्रसिद्धौ तदसंलव इति वाच्यं

द्विषयपत्रमित्युक्तं विषयतादर्थं किं परंपरं

विषयं

६। पूर्वापरा...

उ०
६
५

विदिनासंक्रुतिस्वखत्रमेवयथाधुर्गपदवाच्यमित्यर्थः। तद्वत्वादिनि। अस्मिं कु चितस्त्वेवगवयत्वस्यावाच्यत्वादित्यर्थः। उक्तकल्पवत्तुष्ट्या
वपंचमकल्पमालंबते। अ तइति। अत्रथासादृश्यस्येववाच्यत्वात्पुपगमगौरवाद्वाच्यस्येवनेस्यवाच्यप्रहादितिलावः। पूर्वमिति। गव
यपिंडप्रत्यक्षादिनिशेषः। तथाचतदेवोपमानात्रशक्तिग्रहइति लावः। अत्रथासिद्धिमाशयमविद्वान्शंकते। अथेति। तदुपस्थितेरिति
तथाच गवयथरूपप्रवृत्तिनिमित्तवाच्यत्वात्प्रारुक्तनयाकेल्यमानस्यास्यनानुयासिद्धिरितिलावः। अयमावश्यकः लाघवादिनिलावः। शक्य
संबंधमाह। सादृश्यसमानाधिकरणमिति। अन्यथेति। तात्पर्यनिवहिकप्रमाणसिद्धौ लक्षणविरहः। तसिद्धौ तादृशं शोपमानसिद्धिरित्य
र्थः। ज्ञातीति। यद्यपिज्ञातित्वस्यव्यक्तिवदितत्वेनतदाचकनयानयासिवास्तथाप्राधान्येनतत्पदवाच्यत्वाविवेकायाव्यतिचारो बोधः। कस्
नोमेयत्वादिप्रवृत्तिनिमित्तकपदेव्यतिवारा लावा त्रज्ञातिपदेनज्ञातिप्रवृत्तिनिमित्तके गुणकर्मादिपदविवक्षितं तस्य तद्वत्वाचकत्वा लावो
द्यतिवारइतिलावः। ननुतत्रापितात्पर्यस्त्रमादुपपत्तिरित्याशंक्यविरुद्धतात्पर्यकतयानिश्रुतेसापिनास्तीत्याशयेनस्थलांतरमाह। अथि
चेति। तात्पर्यमस्तीज्ञायत इत्यपि बोध्यं। सर्वत्रानुर्येति। यद्यथेवमपि प्रकृतलक्षणस्यादेव उक्तप्रकरणादिनाप्रवृत्तिनिमित्तविशिष्टज्ञा
नान्तस्यवधर्मिमात्रेन नुयात्रथापितात्पर्यनुपपत्त्यालक्षणेतिपरोक्तनिराकरणमात्रपरोर्यग्रंथः। प्रकृतदृषणं तु पूर्वोक्तिमेवेतिवयंप
श्यामः। कस्यविदिति। किंचिद्दुर्मविशिष्टस्येत्यर्थः। वैशेषिकः प्रत्यवतिष्ठते अस्त्विति। सामान्यव्याप्तौ दृष्टांतमाह। गवाति। अत्रपुत्रुज्य
मानत्वादित्यस्यगवपन्नोपलक्षितधर्मिणिपुत्रुज्यमानत्वादित्यर्थोयदितथासाध्यतदाचकवपर्यवसानादाह। गवयत्रविशिष्टइति। गव

ति ४

राम
६
५

थासिद्धमित्याह। तस्मिन्सता वि। इन्द्रियसन्निकर्षस्थव्यसिचारमथाह। उपलब्धेति। जातिसंकरप्रसंगादतीन्द्रियधर्मिणिउपमानात्ताव
 प्रसंगाच्चैत्यविबोधं। सादृश्यज्ञानमित्यं तं हृषयति। तन्नेति। यद्यथेवंसादृश्यपदंनियतधर्ममात्रोपलक्षणमित्येवपरसिद्धांतोयुज्य
 तेनथापिजयंतमतेगवयवाद्यंशशक्तिग्रहणेनस्फुटइति सादृश्योपलक्षणत्राभिप्रायवानेव गवयत्रविशिष्टशक्तिग्रहउपमानसाध्य
 तथा सप्रपंचसिद्धांतयति। नतावदिति। उपलक्षणमिति। यथासर्वनामपदबुद्धिस्थत्रामितिलावः। शरीरनानात्वमतेनुगतं
 तर्कवैत्रवादिक्तंयथेत्यं ह। शरीरैकत्वइति। गवयांतरपीति। यत्रप्रत्यक्षोपस्थितैकव्यकावेवशक्तिग्रहस्तत्रैवशृंगग्राहिकेतिताव
 अतएवगवयांतरपिसंवादेवेत्यर्थः। प्रकारोंतरोपस्थापितातीन्द्रियैकव्यक्तौयत्रशक्तिग्रहस्तत्रैवपक्षसाधेतितावः। उपलक्षण
 स्यति। व्यक्तिपरिचायकस्येत्यर्थः। शब्दाश्रयवबहुवयवत्रस्यापिशक्तिबहुविधापत्तेरित्यर्थः। यद्यपिकिरणावच्छान्तिमित्य
 व्यतिरेकमात्रेणपारिभाषिकत्वमेवेतिशृंगग्राहिकोपिपरिभाषांतत्तवेतथापितन्मतांतरमितिलावः। योगेति। सोपलक्षण
 योगे सोपलक्षितेयथार्थवकभमुदायस्यशक्तिरित्यर्थः। ननुयोगादेवपाकानुक्तकृतिमत्रोपस्थितिरक्त। नोपलक्षण
 शक्यंनवासमुदायः शक्तइत्यतआह। अत्रयथेति। क्रियानुपहितपाकानुक्तकृत्तनुपहितइत्यर्थः। तदेवविवृणोति। अप्व
 नीति। उपलब्धेः स्वरूपं दशयिनाह। ज्ञानादीति। हृषयति। योगासावादिति। गवयपदइति शेषः। उपस्थितेति। दुःखासंनिवृ

यत्रोपलक्षित इत्यर्थः। गवयत्र प्रवृत्तिनिमित्तकत्रासिद्धेः गवयत्र विशिष्टवाचकत्रासिद्धेरित्यर्थः। यद्विचगवयत्र विशिष्टमिति प्रयुज्यमानत्रादि
 त्यर्थस्तत्राह। नवेति। धर्म्यं शोषवशात् क्रियते इति नवेति धारणस्य शक्यत्रेपि विशिष्टे तदग्रहणं तदवधारणमिति विशिष्टे त्रसिद्धिरित्यर्थः। नच ध
 मिवेत्तत्रापि प्रागेव शक्तिग्रह इह सामानाधिकरण्येति ॥ सादृश्यसामानाधिकरण्यमात्रेण तत्र तद्वाक्यत्र
 ग्रहणानुगवयत्र विशिष्टे तस्य तदानीमनुपस्थिते रित्यर्थः। तर्केणेति गौरवा स्व्येनेत्यर्थः। एतत्रास्युपेत्योक्तं वस्तुतोन्यदपि न प्रवृत्तिनिमि
 त्तमित्यपि न बुद्धिरित्याह। अनुमितेरिति। तत्रापिति। अनुमितेर्वाधिकतावच्छेदकप्रकारकत्रानियमासिद्धे एवेत्याभिमानः। व्यतिरेकीति। पूर्वा
 क्तव्यतिरेकीत्यर्थः। इत्याह। तथाच तदवच्छेदनेनानुमितेर्वाधिकतावच्छेदकप्रकारकत्रालंबनमिति सावश्। तस्य सामान्यतो दृष्टस्य। तदप
 रिच्छेदकत्वात् प्रवृत्तिनिमित्तत्रापरिच्छेदकत्वात्। तर्कसहकारेणैव तस्य तत्परिच्छेदकत्वात्स्युपगमादिति सावः। यद्यपि तादृशायां नोपमानस्य
 वतारस्त्रयापितकवितारेण सामान्यतो दृष्टस्य किंचित्प्रवृत्तिनिमित्तकत्रमनुमायपर्यवसितत्वादग्रे पुनस्त्रिकवितारे उपमानप्रवृत्तिरप्रस्यूतेति सा
 वः। अत्रेदमालोचनीयं। कृतप्रमाणत्वावस्य सामान्यतो दृष्टानुसंधानमात्रं कल्पयितुमर्हं लाघुत्वात् ननु मानांतरंगौरवात्। नच पुनरनुसंधा
 यमानादपि तर्कसहकृता तस्मान्नेत्रप्रवृत्तिनिमित्तत्रपरिच्छेदो अनुमितेर्वाधिकतावच्छेदकप्रकारकत्रानियमादिति वाच्यं। लाघवगौरवसह
 कारेण तदनवच्छेदकस्यापि तानास्युपगमात्। तत्रैवैश्वरानुमाने शिष्यादविकेमात्रकर्तृकत्वानुमितिः। अस्तु तथापि इतस्प्रवृत्तिनिमित्तगुरु
 नः

या

उ. ५०

वादितिमानां त्वर्विदुतरा प्रवृत्ति निमित्तकत्वं निश्चये उक्तत्वेतिरेकिणा गवयत्र प्रवृत्ति निमित्तकत्वं सिद्धिरविकल्पेन वसाध्या प्रसिद्धिर्न तसिद्धिर
 तिवाच्यं । तथा सत्सुपमानादपि विशिष्टेषु द्वात्रुदयापत्तेः । विशेषणज्ञानं विना तदलायात्र । यदि च गवयत्रं किंचित्प्रवृत्ति निमित्तं जातिविशेष
 सिद्ध्यादिना तुल्यविशेषतया किंचित्प्रवृत्ते तस्य सिद्धिसंलवात् तथा च तदा प्रकृतं तुल्यं । व्यतिरेक्यंतरपी यमेव गतिः । किंचदेव द्वात्रुदयापत्तेः नम
 प्रतियोगी प्राणिवादिनि सामान्यतो दृष्टं तर्कसाह । कृते पुनरनुसंधीयमानं ज्ञी विद्यप्रकृतं ज्ञानं ज्ञानयति । तथा गवयत्रं गवयत्रं वदितगत्र
 तरवृत्ति निमित्तकं पदत्रादिति सामान्यतो दृष्टं मानं तर्कसाह कृतं पुनरनुसंधीयमानं गवयत्रं प्रवृत्ति निमित्तकत्वं परिच्छिनत्सुकृतं मानं तरेण
 तदुक्तं प्राग्विद्विचित्रं सरुकारिवकेनैकस्यापि विशिष्टकार्यजनकत्वादिनि । अन्यथा वत्रलिंगविशेषणज्ञी विद्वानिश्चये यपि विशिष्टं
 वकाशास्पदात् । तस्मान्न्यडोपमानं मानं तरेण । स्वाकुरुवाथपिशिमानीतरमिति । । वरकतस्क संज्ञासंज्ञिपरिच्छेद उपमानार्थशतदु
 कं कुसुमांजको संबन्धस्य परिच्छेद इति । ननु प्रवृत्ति निमित्तकत्वं परिच्छेदोपि तस्य शक्यं त्रिवृत्त्यादि द्वात्रुदयापत्तेः नियमत उपस्थितो माना
 लावात् । तदुक्तस्य व्यवहारानं गव्येनानुदेश्यत्वात् । तथा च गवयत्रं विशिष्टावाच्यं त्रिसिद्धिरेवो देश्यात् तदिदं दृश्यते । गवयत्रं विशिष्टो धर्मो राम
 गवयशब्दोच्यते । प्रवृत्तिविशेषपरिच्छिन्निरुपमानस्य फलमिति गवयत्रं विशिष्टावाच्यं परिच्छेदार्थमुपमानस्वीकार इति परमार्थः ॥
 इति वलाहवाचिण्यते एवं शब्दादिशेषावाच्यत्वात् । उक्तं च । गवयत्रं विशिष्टो धर्मो गवयपदवाच्यो ॥ तदुक्तं कुसुमांजको । सामान्य

दिशाप

सामान्यविशेषवाच्यस्य मानान्तरमनुसर्णायमिति । तत्र ब्रूमः ॥ एवं व्यवहारादेरपि शक्तिग्राहकस्य व्यक्तिमात्रविषयत्वात् ।
 दूरत्वादिवाच्यार्थग्रहार्थमानान्तरमनुश्रियेत् । यद्विबलाच्च वादिसहकृतं व्यक्तिग्राहकमेतत्सहकृतमेव तद्ग्राहकं न दो
 प्रकृतैपितुल्यं तदिदं दृश्यते । शक्तिग्राहकमेवलावकसहकृतनिमित्तमवधारयति यथा हि द्वादौ कर्तृग्राहकं कर्तृकत्व
 मिति । ननु विशिष्टे प्रकृतशक्तिग्राहकं नास्ति शब्दस्य गवयत्रोपस्थितिकाले पर्यवसितत्वादि तिवेत् । नागवयत्रविशि
 ष्टे गवयपदवत्त्वः गोसदृशत्वादिलक्षितसहकृतस्य सत्त्वात् । अत्र न च दृष्टं तासिद्धिः । अतिदेशवाक्यावगत्यिंडस्य
 वदृष्टं तत्रात्रलिंगात्सादिनाथत्रुमित्यविराधात् । अन्यथा व्यवहारादिना दूरत्वादिशिशिष्टशक्तिग्राह्यशक्यः । यद्वा
 धर्मिवाच्यत्वात् शब्दादेव सिद्धं गवयत्रं गवयपदवत्त्वं । गवयत्रोदित्यतिरेकिणालावकसहकृतेन तद्व्याप्त्यसिद्धिः । नच पिडादे
 सपक्षाद्याद्यत्वावसाधारण्यं । तस्य सत्यतिपक्षोत्थापकतया दोषत्वादेस्य च तर्कसहकारेणाधिकवक्तृत्वात् । गवयपदप्र
 तिनिमित्तत्रमेवसाध्यं । तथाच सपक्षासावात्रासाधारण्यं । नच साध्याप्रसिद्धिः । गवयपदं किंचित्पृथगितिनिमित्तं मिति सा
 मान्यतो दृष्टादेव सामान्यतरत्वात् सिद्धेः । नच व्याख्याधप्रतिबंधानदशायामपि तत्परिच्छेदात्त्रैवमिति वाच्यं । तत्र मानासावात्
 अथथानुमानेद्दोषाप्रयासस्यासंगतत्वात् । तददृष्टत्वेपितदनवतारउपमानावतारसत्त्वात् । तथाच यत्र तत्परिच्छेदरत

ति ५

३०८०

कृप्रप्रमाणलावस्येवावतारः कल्पते लाववाह । नाम विशिष्टे नामिप्रत्यक्षवच्चक्षुषापिसन्निहृष्टे गोत्र विशिष्टे गवपपदवाच्यत्रि
 ष्टबुद्धिसंलवाच्च । नवतद्गतस्य पूर्वमयहान्नतदुपनयशतेवाची । अतिदेशवाक्यादेव सामान्यतः पूर्वतदवगमात् । अतएव पद
 धर्म उपनीतव्या मियत्यर्थः । अपूर्वशक्रेण जतवत्त्वमसंलवाच्च । अतएव मनः सन्निहृष्टे व्यवसाये तदुपनीतव्ये शिष्टानुसूच्यते ।
 द्रियसन्निकर्षविच्छेददशायी अतो द्रियेका गतिरिति वाच्यं । तवैन्द्रियादिलिगे व्याप्य परामशक्तिमनसैव विशिष्टवच्च परिह
 फलं वैज्ञात्ये परस्परव्यसिचारं दोषवाह । ननु वसादृश्यानुपनयोपि सम्यपरिच्छेदः स्यादित्युक्तमिति चेत् । न । तत्रज्ञानस्य
 शेषपरिचायकत्वेनाश्यासिद्धेः । वासस्त्वादेवदत्तपदवाच्यत्वात् । इत्यत्र वासो ज्ञानवत् । ननु वंमानांतरविलयः स्यादिति चेत् । न ।
 मिनोमीत्यनुव्यवसायबलेन प्रमा विज्ञातीयप्रमासिद्धौ तत्करणसिद्धिः । उपमिनोमीत्यनुव्यवसायोपि तुल्य इति चेत् । संज्ञास
 बंधसिद्धौ तादृशानुव्यवसायासिद्धेः । गवयमुपमिनोमीत्याद्यनुव्यवसायस्य सादृश्यबुद्धिविषयत्वात् । अतएवाशुत्रापि सुर
 दिसादृश्यप्रतीतो तथातदिदमुक्तेः । तद्दुर्मत्वेनोपमानोपमेयव्यवहारः । कात्यादाविति । तथा च वैशेषिका एव ज्ञान इति सिद्धि
 नायमितिसंक्षेपः । नहीति । यदि गोसदृशः किंशब्दस्मिवाच्य इति एच्छेत् तदा तमुद्दिश्य गवयपदवाच्य इति विदधात् । किंतु
 शब्दवाच्यः कि इति ततो गवयशब्दवाच्यो गोसदृश इत्युत्तरिते गवयशब्दवाच्यमुद्दिश्य गोसादृश्यविधानेयो धूमवानिति व

अत्र विशेष ३

गवयपदवाच्यस्यैवयद्योगप्रथमोवाच्येति तस्यैववाच्यत्वं । तत्र प्रकृतानुपयुक्तमित्यर्थः । वस्तुतो गवयत्रस्य तथापि न शक्तिग्रह इत्यर्थे
 ननु गवयवनीष्ट शिवीति वद्यद्योगालावेपिलक्षणबोधपरमिर्देवाक्यमित्याशंकेते । अथ लक्षणोति । ननु हस्यादीनां गवयव्यवहारा
 रादिष्यत्र नदप्रयोगान्निश्चयमत आह । सर्वेति । यद्यप्येवं सर्वत्र लक्षणेन व्यवहारसाधनमुच्छिद्येत तथापि गवयत्रस्य तदानीमुपास्थि
 तोष्ट शिवीति निमित्तकष्ट शिवी व्यवहारवद्गवयव्यवहारस्यासिद्धरेवेत्यत्र तात्पर्यं नहीति । गवयपदवाच्यं त्वं मती । द्रियं कलिगादेरा
 तमितिलिगस्य ज्ञाततया तत्र शनोपपन्न इत्यर्थः । उक्तं विस्मृत्य शंकेते । अथेति उक्तं स्मारयति । अस्तीति तदिदं वक्ष्यति । इत्युक्तं वा
 दिति । तद्विपर्ययस्येति । लाघवस्येत्यर्थः । गौरवसहकृतोति । ननु पूर्वमन्यानिमित्तकत्वं निश्चयायेन व्यतिरेकिणा तदन्वयसिद्धिः स्यात्
 दितिललाविष । पूर्वमपि तन्निश्चयः संलवस्येवेत्याह । अस्त्विति । बुद्ध्यावपीत्यस्युपगमवादः । वस्तुतो नुमिते व्यापिकतावच्छेदक प्रकारक
 वनियमास्युपगमान्न तथा बुद्धिः । अन्यथा तदनंतरं व्यतिरेकिणा गवयत्र निमित्तकत्वं बुद्धौ वा धकासावादित्युक्तं । केषां चिन्मतमाह
 अथेति व्याक्तिज्ञानमुपमितिरित्यर्थः । आनत्यादिना व्यक्तियहो न शक्य इति गोत्रादिवाशिष्ट एव शक्तिरित्याह । व्यक्तीति । व्यव
 हारोपिन व्यक्तिमात्रे किं बुद्ध्यातिविशिष्टव्यक्ताववतिलावन निमित्तमिषीति । गोत्रादिमात्र निमित्तस्त्वनामित्यर्थः । अमनस्यसिन्नाम
 क्तशक्तिग्रहो न शक्य इति गोत्रादिवाशिष्ट एव शक्तिरित्याह । अनुरूपं दृष्टान्ताह । यद्योतलाघवसहकृतकट्ट्याह कादव

॥ त्रकट्टसिद्धिरित्यर्थः ॥ एककट्टकतामिति ॥ एकमात्रकट्टकतामित्यर्थः ॥ बाधितेति ॥ गुणोपवाधितवृत्तप्रमेवेतिसावः ॥ जनकज्ञ
 वृमवे कथंमत्रमिति यदि च्छ्यात्रत्राह ॥ अलधुनाति ॥ यद्यप्येवं व्यापकतानवच्छेदकप्रकारत्वे पूर्वोक्तिविरोधः तथापि तस्य
 वानुपनीतविषयकत्वमितिसावः ॥ नचेति ॥ उपमायतेनेनेत्युपमितिरूपमानमित्यर्थः ॥ तदेव च व्यक्रियहोषनामावुत्पत्तिरिति
 ॥ शब्देति ॥ व्युत्पत्तित्रास्यहकारिणानरूपमानंतथा ॥ जातसंकरापत्तेः ॥ तथावतयोरैक्यं व्याहृतमितिसावः ॥ नवातदनुक्तिरित्य
 ॥ मितियथासिद्धसाध्यसमसिद्धाहारे सिद्धसाध्योपयुज्यतइत्यादौ सिद्धसाधनादिबोधः ॥ तदिदमुक्तं ॥ विशेषेति ॥ योग्यताद्य
 यैत्यर्थः ॥ केचित्तु शक्तिग्रहोपि व्युत्पत्तिरित्याहुः ॥ अन्यत्रिति ॥ यथाधूममेव्यासिग्रहादङ्गिज्ञानमनुमितिसुतथा एकत्रशक्ति
 त्पदाथंतिरज्ञानद्वयमितियथाशक्तिरेतुनेवमितिनशाद्यंतसविइत्यर्थः ॥ उपलक्षणनेनेति ॥ अतएव न तत्प्रकारिकाधारितिसावः ॥
 वेति ॥ बुद्धिविशेषविषयस्यैव ततो व्यवहारादित्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ धूमदेवद्विद्यायात्रादिवन्नियामकासावात्रियतपदाथो
 योति ॥ त्वयापितेनेवशक्तिग्रहोवाच्यइत्यर्थः ॥ यदिवमानंतरपक्षेनेनुगतनेवशक्तिग्रहइति च्छ्यात्रत्राह ॥ नहाति ॥ तथासति राम
 यादिपदेपितयास्यादिति सावः ॥ ॥ एवं च तत्पदाशंतिरवेधम्यमिति शब्दांतसर्विस्थितयाक्वमिद्वेधम्यत्राप्रापोजकमितिषसक्तमि
 र्ये ॥ यत्रिति ॥ शब्दस्यसमयसाभाविकमत्रतयस्ते ॥ त्रोमाहल्लकेइत्यादौ न ॥ तौवैत्रमात्रादिभौसानसंतवत्तद्विदिरुपमिति रित्यर्थः ॥

राम

नस्यादिति ३

एतेति

द्वय

अर्थो हीति। शब्दादिरिति शेषः। अननुत्तथा दर्शनात्तथा च शब्दबहिर्भावित्वात्। पद विशेषेणैव भूत्पत्रिरशर्थे वा दृश
 र्थेण प्रमाणात्। संस्थादिति शब्दांतत्तवि एवेत्याह। जनकत्वस्येति॥ अननुत्तथा च शब्दात्तथा च शब्दात्तथा च शब्दात्तथा च शब्दात्
 दात्सुत्तगदिति ध्येयं। ननु प्रमानं ज्ञानकमकत्वमेव कारणकज्ञानकमकत्वमेवोपमितित्वमित्यन्योन्याश्रय इत्यत आह।
 मिति त्वमिति। एवं न वेधस्य कार मिति सावः। पूर्वोक्तसंज्ञासंज्ञिसंबंधेषु हे विज्ञातार्थत्वमित्याह। कारणे मिति। नियतो ध
 गदृश्यादि समानाधिकरणेन गवयवादि विशिष्टवाच्यत्वं ज्ञानमित्यर्थः। अनुमितौ लिं गोपहितज्ञानेपि सा दृश्यादिति ज्ञान
 मेत्यर्थः। यद्यपि तदनंतरं मानसस्य च शाब्दस्य च तादृश ज्ञानसंज्ञासंज्ञात्वात् तद्व्याप्तिः न चागृहीतसमयसंज्ञाया इत्यपि विशेष
 तादृश प्रथमसंज्ञेयत्वं तद्गृह्यताया तद्व्याप्तेः। एवमग्नि लक्षणयोरतिव्याप्तिः। तथापि नियतप्रमज्ञानस्यातिदेशवाक्यानुसरण
 उवापारिभावापन्नस्य वयत्रैकत्वं तत्र ज्ञानमुपमितिरत्यत्र तात्पर्यं। ननु यद्यपि प्रवृत्तिनिमित्तं तत्परिच्छेदमित्युक्तं तथाप्यु
 मनेन ज्ञानमुपमितिरित्येव लक्षणपर्यवसाने किं तद्व्याकांक्षायां प्रवृत्तिनिमित्तं लक्षणमाह। प्रकारतयेति। प्रसंगादित्यु
 क्तुता गवयवादीनामननुगमे प्रवृत्तिनिमित्तवैशिष्ट्यं ज्ञानमित्यर्थं तद्व्युत्पत्तौ कांक्षेत्त्वो धूर्त्। यद्यपि व्यक्तो शक्तिरिति ज्ञौ

यदेति

प्रवृत्तिनिमित्तं २

स्यात्

